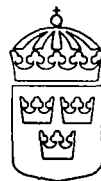

Regeringens proposition

1990/91:161

om sotning

Prop.
1990/91:161

Regeringen förelägger riksdagen vad som tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 21 mars 1991 för den åtgärd och det ändamål som framgår av föredragandens hemställan.

På regeringens vägnar

Odd Engström

Roine Carlsson

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att det i räddningstjänstlagen (1986:1102) införs regler om kontroll från brandskyddssynpunkt av kanalanslutna eldstäder och andra fasta förbränningsanordningar, som är inrättade för eldning uteslutande med gas, och av därtill hörande avgaskanaler. Ansvar för eventuell rengöring av sådana eldstäder och tillhörande avgaskanaler skall dock ligga på den enskilde fastighetsägaren.

I övrigt behandlas frågor om frister för sotning och rengöring av fastbränsle- och oljeeldade anläggningar, rengöring av imkanaler samt kontroll av brandskyddet i samband med sotning.

Lag om ändring i räddningstjänstlagen (1986:1102)

Härigenom föreskrivs att 17, 18 och 20 §§ räddningstjänstlagen (1986:1102) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

17 §

Genom sotningen skall eldstäder och andra fasta förbränningsanordningar, som inte är inrättade för eldning uteslutande med gas, och därtill hörande rökkanaler samt imkanaler göras rena. I samband med sotning skall det som rengörs samt skorstenar och tak med därtill hörande byggnadsdelar kontrolleras från brandskyddssynpunkt. En tillsynsmyndighet kan besluta om sådan kontroll av brandskyddet också i andra fall.

Genom sotningen skall eldstäder och andra fasta förbränningsanordningar, som inte är inrättade för eldning uteslutande med gas, och därtill hörande rökkanaler samt imkanaler göras rena. I samband med sotning skall det som rengörs samt skorstenar och tak med därtill hörande byggnadsdelar kontrolleras från brandskyddssynpunkt. *Sådan kontroll skall också göras av kanalanslutna eldstäder och andra fasta förbränningsanordningar, som är inrättade för eldning uteslutande med gas, och av därtill hörande avgaskanaler.* En tillsynsmyndighet kan besluta om kontroll av brandskyddet också i andra fall.

Sotning och kontroll enligt första stycket av brandskyddet skall utföras av skorstensfejarmästare eller skorstensfejare som biträder skorstensfejarmästaren. Räddningsnämnden får i fråga om speciella anläggningar och enstaka avlägsen belägna bostadshus medge att någon annan utför sotningen och kontrollen.

18 §

Kommunfullmäktige får föreskriva att avgift skall erläggas för brandsyn *och för* sotning.

Kommunfullmäktige får föreskriva att avgift skall erläggas för brandsyn, sotning *och kontroll av brandskyddet enligt 17 §.*

20 §

Regeringen får meddela föreskrifter om frister för *sotning och brandsyn* och om förbud helt eller delvis mot eldning utomhus samt om liknande förebyggande åtgärder mot brand. Regeringen får överlåta åt en myndighet eller åt kommun att meddela sådana frister.

Regeringen får meddela föreskrifter om frister för *brandsyn, sotning och kontroll av brandskyddet enligt 17 §* och om förbud helt eller delvis mot eldning utomhus samt om liknande förebyggande åtgärder mot brand. Regeringen får överlåta åt en myndighet eller åt kommun att meddela sådana frister.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 21 mars 1991

Närvarande: statsrådet Engström, ordförande, och statsråden Hjelm-Wallén, S. Andersson, Göransson, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Hellström, Johansson, Lindqvist, G. Andersson, Lönnqvist, Thalén, Freivalds, Wallström, Lööw, Persson, Sahlin, Larsson, Åsbrink

Föredragande: statsrådet R. Carlsson

Proposition om sotning

1 Inledning

I 15–20 §§ räddningstjänstlagen (1986:1102) finns bestämmelser om förebyggande åtgärder mot brand. Bl. a. anges att kommunens räddningsnämnd skall svara för att sotning utförs regelbundet (15 §). Genom sotningen skall enligt 17 § eldstäder och andra fasta förbränningsanordningar, som inte är inrättade för eldning uteslutande med gas, och därtill hörande rökkanaler samt imkanaler göras rena. I samband med sotningen skall det som rengörs samt skorstenar och tak med därtill hörande byggnadsdelar kontrolleras från brandskyddssynpunkt. En tillsynsmyndighet kan besluta om sådan kontroll av brandskyddet också i andra fall. Sotningen och kontrollen skall utföras av en skorstensfejarmästare eller en skorstensfejare som biträder denne. I fråga om speciella anläggningar och enstaka avlägset belägna bostadshus får kommunens räddningsnämnd medge att någon annan utför sotningen och kontrollen. Kommunfullmäktige får föreskriva att avgift skall erläggas för sotning (18 §).

Enligt 20 § räddningstjänstlagen får regeringen meddela föreskrifter om frister för sotning och överlåta åt en myndighet eller åt kommun att meddela sådana föreskrifter. Regeringen har genom 22 § räddningstjänstförordningen (1986:1107) överlåtit åt statens räddningsverk att meddela föreskrifter om hur ofta sotning och kontroll skall göras. Kommunen får meddela föreskrifter om kortare frister.

I enlighet med riksdagens beslut (prop. 1985/86:170, FöU 1986/87:2, rskr. 58) gav regeringen i februari 1987 räddningsverket i uppdrag dels att göra en översyn av sotningsfristerna, dels att mot bakgrund av erfarenheterna av räddningstjänstlagen bl. a. utvärdera sotningsverksamheten i fråga om dess brandförebyggande betydelse i olika sammanhang. Räddningsverket har till regeringen redovisat uppdraget avseende sotningsfrister. I augusti 1987 meddelade räddningsverket nya föreskrifter om sotningsfrister m. m. och i september samma år allmänna råd i ämnet. Föreskrifterna och råden gäller fr. o. m. den 1 januari 1988.

Räddningsverket har i skrivelse den 22 december 1989 slutredovisat uppdraget. Redovisningen innehåller följande sammanfattning:

- Sotningsverksamheten såsom den kommer till uttryck i räddningstjänstlagen spelar en viktig roll för att förebygga bränder och skador till följd av bränder.
- Sotningsverksamhetens brandförebyggande betydelse är styrkt när det gäller fastbränsle- och oljeeldade anläggningar. Tidsfristerna för rengöring av oljeeldade värmepannor och rökkanaler bör objektvis behovsprövas sett från brandskyddssynpunkt.
- Behov av rengöring av imkanaler finns men brandskyddsbehovet enbart är inte till fullo klarlagt. Uppföljning och fortsatta undersökningar erfordras.
- Kontrollen i samband med sotning bör effektiviseras. Protokoll bör föras i samband med varje förrättning.
- Brandskyddskontroll av avgaskanalen och värmepannan behövs på gaseldade värmeanläggningar i bostäder. Den närmare utformningen av kontrollen bör utformas gemensamt av räddningsverket och sprängämnesinspektionen.

Räddningsverkets överväganden i redovisningen bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 1*.

Räddningsverkets redovisning har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 2*.

Riksdagen begärde på förslag av försvarsutskottet en redovisning av resultatet av en i propositionen om räddningstjänstlagen aviserad översyn av sotningsverksamheten som avsågs bli genomförd av räddningsverket (prop. 1985/86:170, FÖU 1986/87:2, rskr. 58). Riksdagen har även senare behandlat och avslagit motioner om sotning m. m. med hänvisning till att resultatet av räddningsverkets översyn borde avvaktas. Senast i november 1990 har riksdagen således avslagit (FÖU 1990/91:2) motioner om sotning i avvaktan på att regeringen redovisar resultatet av utvärderingen.

2 Kontroll av brandskydd i samband med sotning

Min bedömning: Frågan om effektivisering av kontrollen av brandskyddet och protokollering av förrättningarna bör tas upp av statens räddningsverk med Svenska kommunförbundet och Sveriges skorstensfejarmästares riksförbund.

Räddningsverkets förslag: Överensstämmer med min bedömning.

Remissinstanserna: Räddningsverkets förslag har lämnats utan erinran.

Skälen för min bedömning: Som räddningsverket framhåller har i de genomförda undersökningarna påtalats kontrollens betydelse från brandskyddssynpunkt. Om kontrollen leder till att föreläggande eller förbud skall meddelas, innebär gällande regler att protokoll upprättas. Även i andra fall bör det av de skäl som räddningsverket anger vara värdefullt för fastighetsägaren att få resultatet av kontrollen dokumenterat i ett protokoll eller en besöksrapport. En sådan åtgärd bör kunna leda till en effektivise-

ring av kontrollen och skapa större förståelse för verksamheten utan att innebära någon nämnvärd belastning för den som utför kontrollen. Jag avser att föreslå regeringen att ge räddningsverket i uppdrag att med berörda parter ta upp frågan om effektiviseringen av och formerna för genomförande av kontrollen av brandskyddet.

Prop. 1990/91:161

3 Frister för rengöring av fastbränsle- och oljeeldade anläggningar

Min bedömning: Frågan om att införa en behovsprövad differentiering av fristerna för rengöring av oljeeldade värmepannor och tillhörande rökkanaler bör övervägas av räddningsverket.

Räddningsverkets förslag: Överensstämmer med min bedömning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser är positiva till räddningsverkets förslag i fråga om fastbränsle- och oljeeldade anläggningar. Några instanser vill begränsa sotningen ytterligare. När det gäller förslaget om behovsprövning av fristerna för rengöring av oljeeldade värmepannor och tillhörande rökkanaler lämnas detta i huvudsak utan erinran eller tillstyrks. Några remissinstanser pekar på de praktiska problem och risker för olikartad bedömning som kan komma att uppstå vid en behovsprövning.

Skälen för min bedömning: De nya föreskrifterna om sotningsfrister för eldstäder m. m. och allmänna råd i ämnet som räddningsverket meddelade under år 1987 gäller fr. o. m. den 1 januari 1988. Utvärderingen får anses visa att det inte finns anledning att nu ändra fristerna för rengöring av fastbränsleeldade anläggningar. När det gäller oljeeldade anläggningar, kan förhållandena variera högst väsentligt, vilket kan medföra olika behov av sotning. Detta talar för räddningsverkets förslag att införa en behovsprövning från brandskyddssynpunkt och differentiering av fristerna för rengöring av oljeeldade värmepannor med tillhörande rökkanaler. En förutsättning för en behovsprövning och differentiering av fristerna måste enligt min mening vara att systemet innebär en förenkling i den praktiska hanteringen och inte leder till olikartade bedömningar. En förenkling bör således eftersträvas utan att man ger avkall på brandskyddets krav. Jag avser att föreslå regeringen att ge räddningsverket i uppdrag att överväga om en behovsprövning som uppfyller sådana krav kan utformas och införas.

Min bedömning: Fortsatta undersökningar bör genomföras i fråga om behovet från brandskyddssynpunkt av att rensa imkanaler. Möjligheterna att lägga fram förslag till förenklingar i gällande regler bör prövas i det sammanhanget.

Räddningsverkets förslag: Överensstämmer med min bedömning.

Remissinstanserna: Remissinstanserna har delade meningar om behovet av kontroll och rensning av imkanaler. Flertalet instanser som företrädar fastighetsägare förordar en avreglering medan övriga instanser i huvudsak anser att kontrollen och rensningen bör bibehållas. Flera instanser framhåller behovet av ett mera fullständigt underlag för att bestämma behovet av brandskyddsrensning av imkanaler.

Skälen för min bedömning: Räddningsverket framhåller att rensning av imkanaler i bostadskök har betydelse från såväl brandskydds- som funktionssynpunkt. Eftersom avsättningarna, och därmed brandrisken, ökar starkt med tiden, bör en periodisk rensning vara föreskriven. En viss tveksamhet kan råda i fråga om rensningen skall vara obligatorisk eller inte. Säkerhets- och skyddsaspekterna måste dock enligt räddningsverket sättas i förgrunden, vilket innebär en fortsatt föreskriven rensning av imkanaler.

En förlängning av fristerna för rensning av imkanaler från två år till tre år för helårsbebodda hus och till sex år för fritidshus infördes år 1988. Erfarenheter av denna förändring saknas ännu. Den undersökning som räddningsverket genomfört kan inte heller anses ha klarlagt brandfarligheten hos avsättningarna i imkanalerna. Det saknas statistik om antalet bränder i imkanaler samt om brändernas uppkomst och spridning. Som räddningsverket och flera remissinstanser framhåller bör det uppdras åt verket att genomföra fortsatta undersökningar och en utvärdering av erfarenheterna av förlängningen av fristerna. I detta sammanhang bör räddningsverket överväga möjligheterna att åstadkomma förenklingar i gällande regler och att införa ett större ansvar för den enskilde för rensningen av imkanalerna. Jag avser att föreslå regeringen att ge räddningsverket ett sådant uppdrag.

Mitt förslag: Bestämmelser om brandskyddskontroll av avgaskanaler samt kanalanslutna eldstäder och andra fasta förbränningsanordningar som eldas med gas införs i räddningstjänstlagen. Ansvar för eventuell rengöring av eldstäder och tillhörande avgaskanaler skall dock fortfarande ligga på den enskilde fastighetsägaren.

Räddningsverkets förslag: Överensstämmer med mitt förslag när det gäller brandskyddskontrollen.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser förordar att brandskyddskontroll införs vid eldning med naturgas. Angelägenheten av en samordning med den gastekniska kontrollen understryks från flera håll. Endast någon enstaka instans tar upp frågan om rengöring av eldstäder och tillhörande avgaskanaler.

Skälen för mitt förslag: De genomförda undersökningarna har visat att det finns behov av periodiskt återkommande kontroll av kanalanslutna gaseldade anläggningar för uppvärmning. Det är således från brandskyddssynpunkt motiverat att införa en sådan kontroll. Att ta fram underlag för och besluta om frister för kontrollen bör ankomma på räddningsverket. Jag ser det som angeläget att räddningsverket i samverkan med sprängämnesinspektionen tar fram rutiner som kan leda till en samordning av brandskyddskontrollen och den gastekniska kontrollen. Jag avser att föreslå regeringen att ge räddningsverket i uppdrag att ta fram sådana rutiner. Ansvar för eventuell rengöring, som inte skall behövas vid normala driftsförhållanden, bör ligga på fastighetsägaren. Vad jag nu har anfört kräver ändringar i räddningstjänstlagen.

6 Upprättat lagförslag

I enlighet med det anförda har inom försvarsdepartementet upprättats förslag till lag om ändring i räddningstjänstlagen (1986:1102).

7 Lagrådets hörande

Lagförslaget är av sådan beskaffenhet att lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

8 Ekonomiska konsekvenser

Förslagen bör enligt min mening sammantagna leda till besparingar och medför inga anslagskonsekvenser.

9 Hemställan

Prop. 1990/91:161

Med hänvisning till vad jag anfört hemställer jag att regeringen

dels föreslår riksdagen att anta lagförslaget,

dels lämnar riksdagen tillfälle att ta del av vad jag anfört i övrigt om
sotningen.

10 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition förelägga riksdagen vad föredraganden har anfört för den åtgärd och det ändamål som han har hemställt om.

Inledningsvis vill räddningsverket först understryka att intresseorganisationernas synpunkter noga har beaktats och prövats. I samband med de seminarier som hållits har organisationerna givits möjligheten att direkt till utredarna kommentera delresultatet och ge förslag till förändringar. Räddningsverket har också noggrant prövat det sakliga innehållet i organisationernas synpunkter och därvid särskilt beaktat de brandskyddstekniska utgångspunkterna.

Övergripande vill räddningsverket understryka att sotningsverksamheten, såsom den kommer till uttryck i räddningstjänstlagen, spelar en viktig roll för att samhällets ansträngningar att förebygga bränder och skador till följd av bränder skall kunna vidmakthållas och fortsätta att utvecklas.

Verksamheten har tidigare kritiserats från flera håll. Främst framfördes invändningar mot att det sotades för ofta. När räddningsverket fick ansvaret för att bestämma sotningsfristernas längd genomfördes en provning av de då gällande fristerna. Denna provning resulterade i att fristerna förlängdes på så gott som alla sotningsobjekt. För flera objekt fördubblades tidsrymden mellan två sotningar. Ingen frist förtätades. Det är räddningsverkets uppfattning, och denna uppfattning styrks av samstämmiga uttalanden från flera håll, att en sakinriktad kritik om sotningsverksamheten numera sällan förekommer. Förlängningen av sotningsfristerna innebär att i stort sett lika frister numera gäller för t. ex. de nordiska länderna.

Kritik har även framförts om kvaliteten på utförda arbeten. Kritiken har ibland varit osaklig och överdriven även om fog för kritiken har funnits och fortfarande finns. På sikt kommer emellertid detta att rättas till. Den obligatoriska utbildningen för skorstensfejare som bedrivs vid räddningsskolan i Rosersberg och som till innehåll och omfattning avsevärt skiljer sig från den tidigare frivilliga utbildningen kommer att ge positiva effekter bl. a. på arbetskvaliteten. Branschens egna ansträngningar i detta hänseende ger också anledning till tillförsikt.

Kontroll av brandskydd i samband med sotning

Enligt 17 § räddningstjänstlagen skall en kontroll av brandskyddet hos det som rengörs samt skorstenar och tak med därtill hörande byggnadsdelar utföras av skorstensfejarmästaren eller skorstensfejare som biträder honom. Sådan kontroll kan utföras även vid andra tillfällen om tillsynsmyndighet, t. ex. räddningsnämnden, beslutar så.

Kontrollen av brandskyddet i samband med sotning, tidigare benämnd eldstadsbrandsyn, infördes i och med 1962 års brandstadga. Förutom kontroll av det som rengörs skall även annat som kan utgöra brandfara eller risk för olyckshändelse påtalas och eventuellt åtgärdas. Före 1962 utförde brandmyndigheten brandsyn i alla byggnader en gång per år. Detta förändrades beträffande bostäder genom införandet av eldstadsbrandsyn i brandstadgan. Det förtjänar att understrykas att skorstensfejarens kontroll är idag den enda brandskyddskontroll som sker i bostadshus.

Genomgående påtalas i undersökningarna betydelsen av denna kontroll.

Kontrollen bör enligt utredarna effektiviseras och tydliggöras. Detta styrks också av räddningsverkets egna erfarenheter.

Det påtalas vidare i undersökningarna att protokoll bör föras vid varje sotning och kontroll av brandskyddet. Protokollet, eller besöksrapporten, bör vara enkel för undvikande av ökade administrativa kostnader. Om ett system med protokoll införs uppnås flera fördelar:

- Fastighetsägarnas förståelse för sotningsverksamhetens brandförebyggande betydelse torde komma att öka
- Skorstensfejarens ansvar tydliggörs
- Ett statistiskt underlag för sotningsverksamhetens arbetsuppgifter skapas.

Räddningsverket avser att ta upp frågan om effektivisering av brandskyddet enligt 17 § räddningstjänstlagen och protokollering av förrätningarna med Svenska kommunförbundet och Sveriges skorstensfejaremästares riksförbund. Räddningsverket har erfarit att förbunden har för avsikt att utarbeta en ny arbetsordning för sotningsverksamheten vari en effektivare brandskyddskontroll och regler om protokoll lämpligen torde kunna inarbetas.

Fastbränsle- och oljeeldade anläggningar

Sotningsverksamhetens brandförebyggande betydelse är styrkt när det gäller fastbränsle- och oljeeldade anläggningar. I de anläggningar där uteslutande oljeeldning sker är visserligen risken för soteld betydligt mindre än där ren vedeldning eller kombinationer därav förekommer och skillnaden i riskgrad motiverar därför en längre sotningsfrist för oljeeldningsanläggningar än för fastbränsleanläggningar.

Tidsfristen för rengöring av oljeeldade värmepannor och tillhörande rökkanaler bör behovsprövas sett från brandskyddssynpunkt. Räddningsverket övervägar att införa en sådan behovsprövning i samband med den översyn av sotningsfristerna som verket skall påbörja under första delen av 1990.

Imkanaler

I undersökningen om brandskyddet för imkanaler från bostadskök framhålls att betydande svårigheter föreligger för att få grepp om denna fråga. Tekniskt-vetenskapligt klarläggs brandfarligheten hos avsättningarna. Någon klar statistik om antalet bränder, dessas uppkomst och spridning finns inte.

Undersökningen behandlar inte rensning av imkanaler från kök i näringsställen. Även om avsättningarna i dylika anläggningar i grunden är av samma karaktär är brandrisken i dessa anläggningar så väl dokumenterad att rensningsbehovet är ställt utom diskussion.

I undersökningen framhålls att en rensning av imkanaler från bostadskök är behövlig från brandskyddssynpunkt. Behovet bedöms olika för olika slag av bostadshus och konstruktioner, vilket kan ha betydelse för

bedömningen av den nu enhetliga sotningsfristen, som är tre år för helårsbebodda hus och sex år för fritidshus.

I undersökningen framhålls emellertid mycket starkt att behovet av rensning av alla slag av ventilationskanaler är stort med hänsyn till funktionen. Avsättningshastigheten i kanaler beskrivs och en mycket stor sänkning av ventilationseffekten har uppmätts redan efter ett par år utan rensning. Risken för spridning av brand genom den sammankoppling av kanaler från olika utrymmen som blir allt vanligare i moderna system med värmeåtervinning påpekas.

Det diskuteras i undersökningen om en totalrensning från funktionssynpunkt kan inrymma också den erforderliga brandskyddsrensningen. Från fastighetsågarhåll har framhållits att man anser att brandskyddssotningen av imkanaler främst i småhus kan undvaras. Med hänvisning till undersökningen anser man att behovet av rensning från funktionssynpunkt, som vitsordas, kan ersätta brandskyddssotningen, vilket emellertid inte ligger inom räddningsverkets behörighetsområde.

Räddningsverket anser att rensning av imkanaler i bostadskök har betydelse såväl från brandskyddssynpunkt som från funktionssynpunkt. Efter som avsättningarna ökar starkt med tiden och därmed brandbelastningen, bör en obligatorisk periodisk rensning vara föreskriven. Regler från funktionssynpunkt finns inte för närvarande.

Behovet av föreskriven rensning av imkanaler från brandskyddssynpunkt är visserligen inte lika klart belagt som när det gäller fastbränsle- och oljeeldade anläggningar vilket framförallt har sin grund i bristande statistiskt underlag. Då sålunda en viss tveksamhet kan råda huruvida den obligatoriska rensningen skall vara föreskriven eller ej är det räddningsverkets uppfattning att säkerhets- och skyddsaspekter måste sättas i förgrunden vilket innebär en fortsatt föreskriven rensning av imkanaler.

Vidare är kontrollen av brandskyddet lagmässigt sammankopplad med sotningsförrättningen, vilket införts av praktiska skäl. Någon annan brandskyddskontroll förekommer inte för merparten av bostadsbeståndet.

De nu gällande fristerna för imkanaler i bostadskök infördes 1988 och innebär en förlängning från två år till tre år för helårsbebodda hus och till sex år för fritidshus. På grund av fristens längd och övergångsbestämmelser vid tillämpningen införs den nya fristen under perioden 1988–1990. Några erfarenheter av den nya fristen finns således ännu inte.

Utredningsresultatet pekar på att fristen för imkanaler bör ägnas fortsatt uppmärksamhet. Enligt nu gällande sotningsfrister skall alla imkanaler i bostadshus rengöras en gång vart tredje år. En differentiering av fristen med hänsyn till brandskyddsbehovet bör övervägas.

Räddningsverket anser att frågan om rensning av imkanaler från bostadskök måste följas med största uppmärksamhet även i betraktande av eventuella regler om obligatorisk periodisk rensning av alla ventilationskanaler från funktionssynpunkt. Frågan om ett bättre underlag för bedömningarna om risken för brands uppkomst och spridning vid dessa objekt bör undersökas och kan sammankopplas med vad som ovan anförts beträffande kontroll av brandskyddet i samband med sotningen. Räddningsver-

ket avser fortsätta undersökningsarbetet om imkanaler med följande inriktning:

- Betydelsen av kanalsystemets utformning och byggnadstekniska utförande för bestämmande av behovet av brandskyddsrensning
- Genom en effektiviserad kontrollverksamhet i samband med rengöringen skapa ett statistiskt underlag för bestämmande av sotningsfristerna för imkanaler.

Prop. 1990/91:161
Bilaga 1

Kontroll av gaseldade anläggningar

Undersökningarna resulterar i ett förslag om att en periodiskt återkommande kontroll av kanalanslutna gaseldade anläggningar för uppvärmning av bostäder bör införas. Något behov av sotning/rengöring redovisas inte i undersökningen under förutsättning att normala driftsförutsättningar råder.

Det är räddningsverkets uppfattning att en periodiskt återkommande brandskyddskontroll av avgaskanalen och installationen i kanalanslutna värmeanläggningar som eldas med naturgas behövs i den omfattning som angivits i undersökningarna.

Brandskyddskontrollen och den gastekniska kontrollen bör inte få komma i konflikt med varandra. Brandskyddskontrollen får, liksom annan brandskyddskontroll, regleras genom räddningstjänstlagen medan den gastekniska kontrollen regleras genom lagen om brandfarliga och explosiva varor.

Av hänsyn till anläggningens ägare bör undersökas om en sådan ordning kan åstadkommas att kontrollerna genomförs vid ett och samma tillfälle. Skorstensfejarnas särskilda kompetens för avgaskanaler och värmeinstallationer bör självfallet tas till vara och det bör noteras att sotningsväsendet normalt gör periodiskt återkommande besök för att rengöra mindre eldstäder med tillhörande rökanaler, vilka som regel förekommer, samt imkanaler.

Räddningsverket och sprängämnesinspektionen är ense om den ovan beskrivna synen på kontrollverksamheten och avser, efter regeringens medgivande, att gemensamt utforma den praktiska verksamheten.

Förteckning över remissinstanser över statens
räddningsverks redovisning den 22 december 1989 av
sotningsverksamhetens brandförebyggande betydelse

Prop. 1990/91: 161
Bilaga 2

Efter remiss har yttranden över redovisningen avgetts av plan- och bostadsverket, sprängämnesinspektionen, statens provningsanstalt, statens energiverk, länsstyrelserna i Värmlands och Gävleborgs län, Tyresö, Norrköpings, Trollhättans, Sandvikens och Kramfors kommuner, Svenska kommunförbundet, Sveriges bostadsrättsföreningars centralorganisation, Riksbyggen, HSB riksförbund, Riksförbundet vi i småhus, Sveriges allmännyttiga bostadsföretag, Sveriges fastighetsägareförbund, Svenska kommunalarbetsareförbundet, Sveriges skorstensfejaremästares riksförbund och Försäkringsbranschens serviceaktiebolag.

Skrivelser i ärendet har vidare kommit in från Svenska gasföreningen och Falkenbergs kommun.

